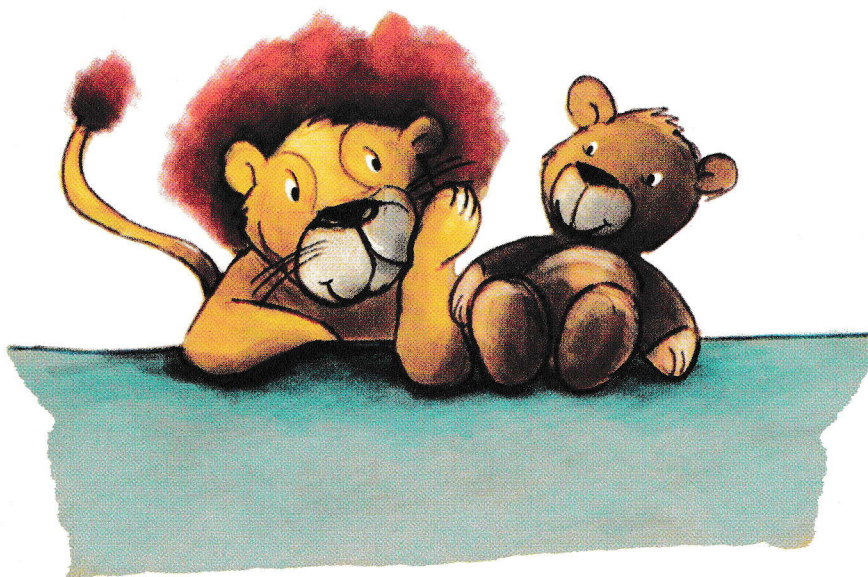

HEINZ JANISCH

Curajos ca un **LEU** poate fi oricine!

Povești care îți dau curaj
și încredere în tine

Ilustrații de Mathias Weber

Cuprins

Cuvânt înainte: Curajul ia o mulțime de forme! . . . 3

LEVL DIN MINE 5

Săritura în lungime! 6

Câte pot face copiii 10

DESPRE SIRENE ȘI PRINȚESE, DESPRE REGI ȘI PRINȚI 12

Regele Mână-de-Aur 13

Prințul dispărut 19

Peștele din straiță 25

Dacă norocul s-o sinchisi 29

Nu merge într-acolo 29

Ucenicul vrăjitorului 30

DEPARTE DE CASĂ 33

Cât mai departe! 34

Bărbatul cel mic 42

Război 43

LECȚIA DE ZBOR 44

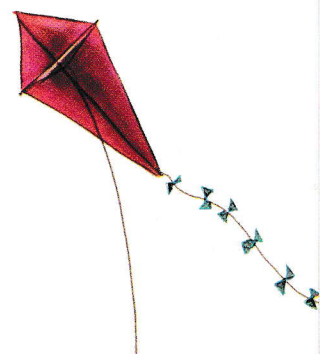
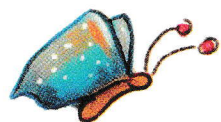
Foame de urs 45

Să nu te lași biruit 48

Dincolo de nori 49

Domnul Zibrillo învață să zboare 50

În lesă 54

NORUL NEGRU 55

Tata, Iona și balena	56
Descântecul meu	60
Phoenix	60
Zip, zebra fără dungi	61

CÂND INIMA BATE TARE 66

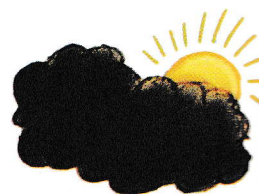
Leagănul din copac	67
De când te cunosc	70
Îndrăgostit!	71
Fata cea norocoasă	72

FRUMOS ȘI PUTERNICI! 75

Azi sunt înalt!	76
Azi sunt frumos!	79
Și indienii știu ce este durerea	82
A fost odată o scară în spirală nostimă și ciudată	85

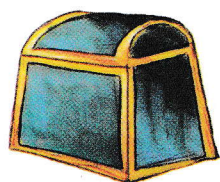
(CURAJ) DE LEU 86

Castelul ursului	87
Fata de Zăpadă și cățelușul	92
Cei trei iezi și viespea	95
Cei doi zmei, leul și vulpea	98
Porumbelul și furnica	102
Cerbul și oglinda lacului	104
Curajos ca un leu	106
Rechinul albastru	107
Un cal în apă	112
Dilema melcului	118

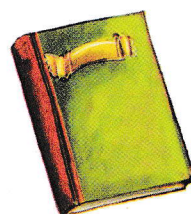
HAI SĂ MERGEM MAI DEPARTE! 119

Mărul fermecat	120
Astăzi	123
Curaj cu carul	123
Cum a ajuns vioara la oameni	124
Cele șase pălării de paie	127
Trei mesteceni	130
O petrecere	133
Vreau să fiu orice!	134

„VREAU SĂ FIU EXPLORATOR!” 135

Aventura lui Selim în Oceanul Indian	136
Aventura lui Selim în deșert	138
Aventura lui Selim în țara urșilor polari	140
Aventura lui Selim pe un nor	142
Aventura lui Selim sub apă	144
Aventura lui Selim în căsuța din copac	146

„FAULT! CARTONAȘ ROȘU! LOVITURĂ LIBERĂ!” 149

Lovitură liberă!!!	150
Un portar de nădejde	151
Cele trei surori fantastice	152
Zi liberă	158

NU-ȚI FIE TEAMĂ! 161

Profetul de pe pod	162
Bunicuța cea curajoasă	165
Fiul regelui și duhul mării	168
Leul din mine (2)	171
Poezioară de adormit copiii	172

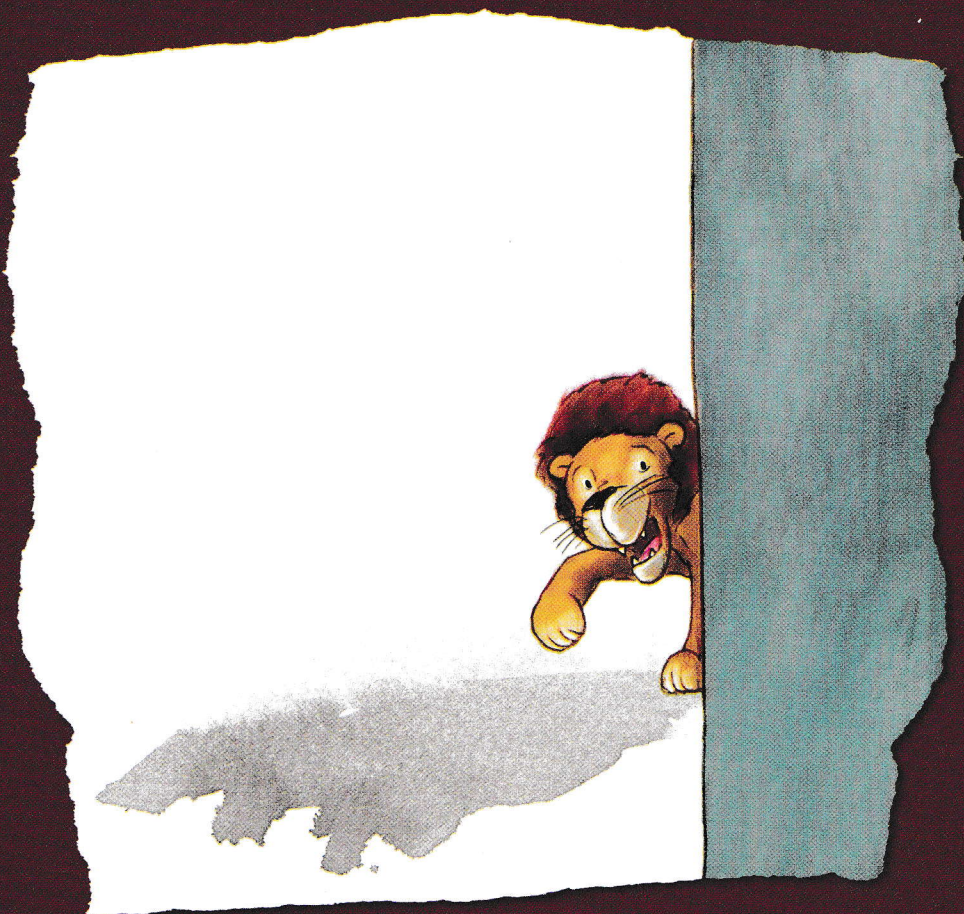
LEUL DIN MINE

Leul din mine

Nu știe să domine.

De câte ori avânt îmi iau,

„Rage” curajos: MIORLAU!

SĂRITURA ÎN LUNGIME!

— Și, hop!

Adineauri fuseseră lângă el, iar acum erau la cel puțin o sută de metri distanță.

Lui Kim, micul cangur, îi veni să plângă.

— De ce-ai rămas în urmă? strigă tata-cangur.

Vocea lui suna de parcă ar fi venit de departe.

— Haide odată! Poți s-o faci! strigă mama-cangur.

Kim privi cu atenție în jur, uitându-se după părinții lui.

— Suntem aici! La doar câțiva metri de tine! zise tata-cangur.

— Și, hop! strigă mama-cangur.

Kim fu gata să sară, când văzu ceva sclipind pe jos.

— Ia priviți ce-am găsit! strigă el încântat, arătându-le mândru o pietricică sclipitoare, pe care o puse în marsupiu.

— Nu trebuie să culegi tot ce găsești pe jos, îi spuse mama lui.

— Dacă aduni atâtea lucruri, o să te încarci și n-o să mai poți să sari, îl sfătui tatăl.

În ultimele zece minute, Kim găsi cel puțin o sută de lucruri. Sau două sute. În marsupiul lui se aflau acum o pană albă și una albastră, o mărgică transparentă, o mingiuță de cauciuc, o scoică, o cochilie de melc goală, un șiret negru, un pandantiv, o cheie ornamentală, o portocală, o figurină de plastic în formă de indian, un titirez de lemn, o mașinuță roșie, o pereche de ochelari fără lentile, un fluier stricat, o hartă, un deșteptător, un creion, un fluturaș de badminton – și pietricica sclipitoare.

— Am ieșit să exersăm săritura în lungime! strigă tata-cangur. Nu să adunăm lucruri care nu mai folosesc nimănui.

— Sunt lucruri pe care alții le-au aruncat, spuse mama-cangur, și tu acum le aduni.

Kim se uită mândru în marsupiul lui.

— Dar am strâns atâtea lucruri frumoase! Sigur îmi vor fi de folos!

— Și totuși, acum trebuie să sărim! spuse tatăl lui și mai făcu un salt lung.

— Și, hop! strigă mama lui și sări și ea. Erau din nou la o sută de metri distanță. Sau poate două sute? Kim trase adânc aer în piept. Apoi sări.

Făcu doar un salt mic și se opri.

— Priviți! strigă el. Ați văzut această minunată floare galbenă?

Așa că părinții lui se văzură nevoiți să se oprească și să-l aștepte până îi prinse din urmă.

— Au fost cel puțin o sută de metri, spuse Kim mulțumit.

— Vrei să spui o sută de salturi, zise tatăl lui și oftă.

Pe drum, văzuse atâtea: un gândăcel negru cu puncte roșii, un fluture pe un firicel de iarbă, o urmă de picior în nisip, un steag rupt, o furnicuță care căra o greutate mai mare ca ea, un model pe o piatră, un arbust înflorit și multe altele.

— Să continuăm! strigă tata-cangur.

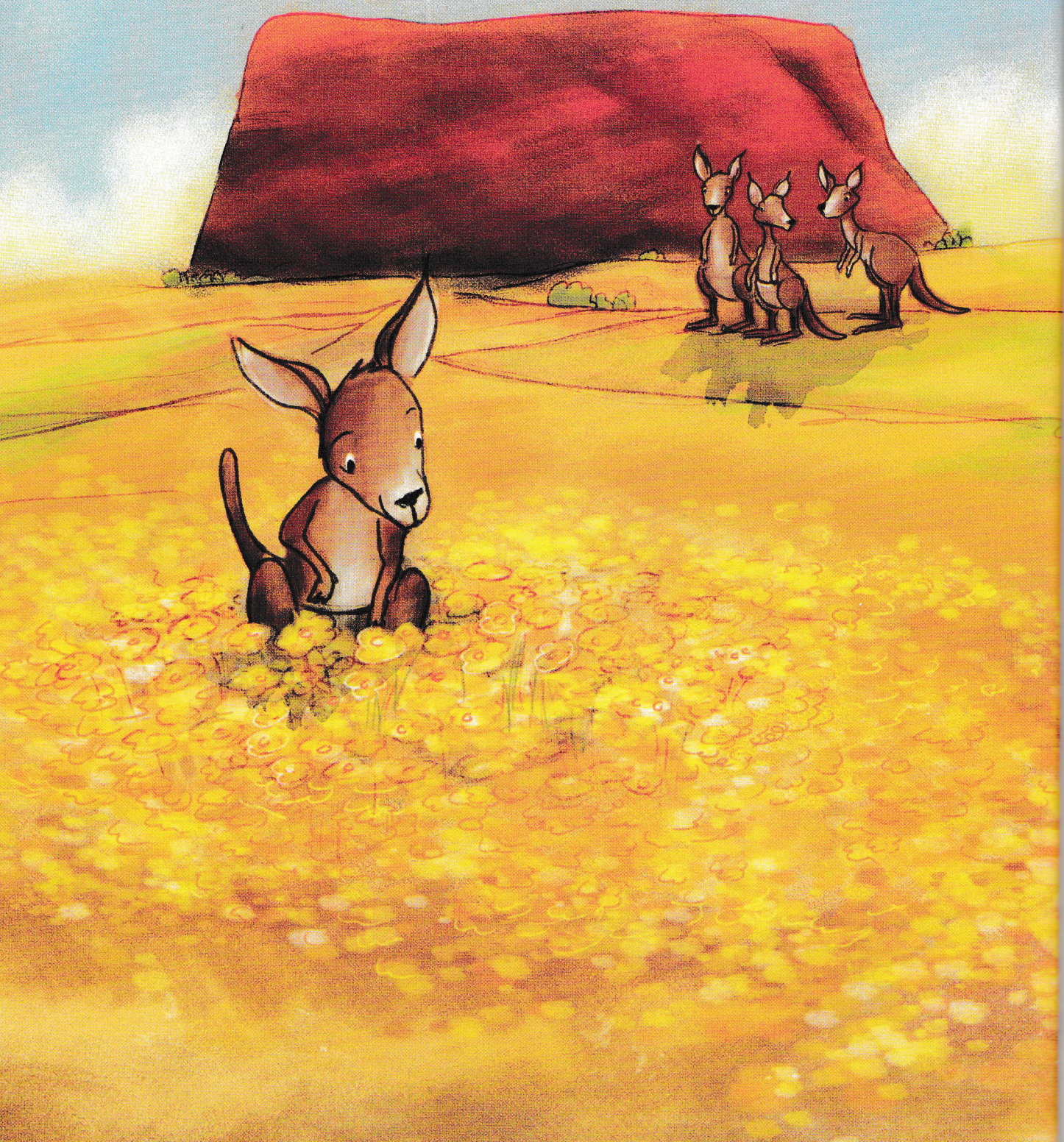
— Și, hop! făcu mama-cangur și săriră amândoi, lăsând un nor de praf în urmă. „Ce frumos sclipește praful în lumina soarelui!” gândi Kim și rămase pe loc.

— Off! îl auzi apoi pe tatăl lui.

Era cam la o sută de metri distanță.

— Zidul este prea înalt pentru noi! spuse mama lui. Trebuie să-l ocolim!

Kim deveni curios. Din câteva salturi, ajunse lângă părinții săi. Aceștia stăteau în fața unui zid înalt și lung, în mijlocul căruia se afla o poartă.

— Este ferecată, spuse tatăl lui.

— Dar pe aici am fi ajuns cel mai repede acasă, zise mâhnită mama lui.

Kim se uită cu atenție la poartă. Apoi începu să scotocească prin marsupiu.

— Am ceva aici, spuse Kim.

Scoase cheia ornamentală pe care o găsisese și o strecură în broască, potrivindu-se perfect. Kim răsuci cheia o dată, apoi poarta se deschise cu un „Clic!” scurt.

— Luați-o voi înainte, le spuse el. Eu rămân să încui poarta la loc.

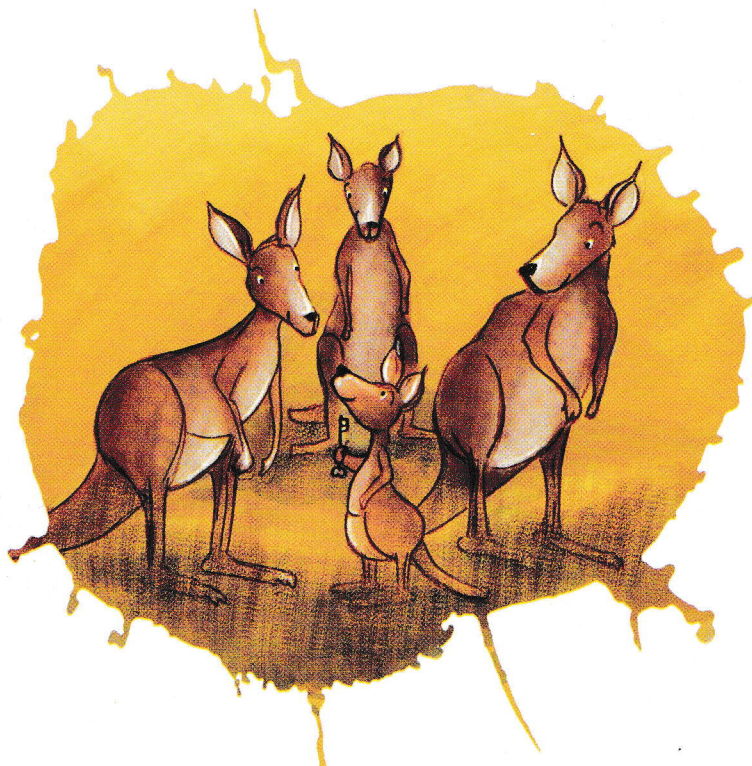
— Te așteptăm. Am făcut suficiente sărituri în lungime pe ziua de azi, îi zise tatăl lui. N-ai vrea mai bine să ne înveți tu pe noi cum să facem sărituri mai mici?

Kim dădu din cap.

— Am putea încerca. Măcar pe o lungime de o sută de metri.

Se așezară cu toții unul lângă celălalt.

— Și, hop! strigă Kim.

CÂTE POT FACE COPIII

THEO

Theo strănută foarte tare –
Niciun uriaș n-are scăpare.
Când nasul ca trompeta îi răsună,
Se stârnește o furtună.

LILI

Lili nu se plictisește niciodată.
Cum are timp, cum face o roată.

MIRA

Și pe-un balaur – de vrea să-i facă rău –
Mira îl vrăjește cu zâmbetul său.

ADI

Când ești trist chiar și de-o lună,
Adi te-nveselește cu o glumă bună!

FRIEDA

Frieda are mâini dibace.
Multe lucruri știu a face
Din suluri de hârtie cerată.
Cred că-i zână fermecată!

ALEX

Cine stă-n cap relaxat lângă perete?
E Alex, gimnast făr' de pereche!

KATHY

Kathy strigă: „Azi pot să zbor!
Dar mai întâi sughițul să-l dobor!”

SOPHIE

Sophie cântă așa de frumos,
Că până și aerul dansează grațios.
Un foșnet și-apoi un susurat încet.
Chiar și îngerii vin la concert...

DESPRE SIRENE ȘI PRINȚESE, DESPRE REGI ȘI PRINȚI

Iubesc basmele. În basme, totul este posibil și de aceea sunt atât de captivante. Aproape întotdeauna, personajul principal pleacă într-o călătorie. În aceste călătorii, trebuie să treci de probe grele, să rezolvi mistere complicate sau să te lupți cu zmei.

Iar, în final, după ce treci de toate aceste obstacole, ești vrednic să devii rege. Partea bună la basme este că oricine poate deveni rege! Dar nu oricine are coroană pe cap știe și cum să-și folosească puterea. Noroc că există copii curajoși, care să le transmită regilor părerile lor sincere.

REGELE MÂNĂ-DE-AUR

A fost odată ca niciodată un rege, căruia toată lumea îi spunea Regele Mână-de-Aur.

De când, într-o dimineață la micul dejun, scăpase un ou din mâna stângă, regele decisese să facă totul doar cu mâna dreaptă.

— Uitați de mâna stângă! Doar mâna dreaptă este mâna de aur! spuse regele și porunci să i se facă pentru mâna dreaptă o mănușă complet din aur.

Regele făcea totul numai cu mâna dreaptă. Saluta supușii numai cu mâna dreaptă, ori de câte ori ieșea pe balcon sau călătorea prin regat în caleașca sa.

Își dădea coroana jos de pe cap numai cu mâna dreaptă.

Când îl mânca nasul, se scărpină numai cu mâna dreaptă.

— Cel care face totul numai cu mâna dreaptă are întotdeauna dreptate, spuse regele sfătuitoarelor lui.

Curând, nimeni nu mai îndrăznea să facă ceva cu mâna stângă. Multora le venea greu să se descurce numai cu mâna dreaptă când se spălau, când se îmbrăcau sau când mâncau, așa că apăreau tot felul de mici incidente.

Dar toată lumea își dorea să-l imite pe Regele Mână-de-Aur.

Toți se străduiau să fie ca el.

Curând, începură cu toții să poarte mănuși prețioase – însă doar pe mâna dreaptă, la fel ca regele. Pretutindeni puteai întâlni doamne și domni cu mănuși din mătase și stoffe colorate, artistic brodate.

Acasă, când nu îi putea vedea nimeni, mulți foloseau și mâna stângă. Astfel, gătitul, scrisul și alte diverse îndeletniciri li se păreau mult mai ușoare.

Dar când ieșeau la plimbare, ridicau mândri mâna dreaptă, fălindu-se cu mănuși care mai de care, în timp ce îi salutau pe ceilalți.

Într-o bună zi, Regele Mână-de-Aur porni prin regat în caleașca sa, pentru a le duce copiilor mici daruri. Regele iubea copiii. Avea, deseori, în caleașcă un coș mare plin cu mere, pere și dulciuri.

Caleașca opri într-o piață, unde mai mulți copii, fete și băieți, se jucau cu o minge.

Regele coborî din caleașcă și începu să împartă darurile. Dar mingea zbură direct spre capul regelui.

Un băiețel sări în calea mingii și o prinse cu mâna stângă.

— Îți mulțumesc, îi spuse regele. Ce ți-aș putea dărui? întrebă el, arătând spre coșul plin cu bunătăți.

Băiețelul cumpăni câteva clipe.

— Mi-aș dori mânușa ta de aur, spuse el. Ar fi o jucărie strașnică pentru pisicuța mea.